

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE****04 iunie 2014****mun. Chișinău**

Colegiul penal în componența:

președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Digore Eduard în numele inculpatului Comello Chiozzotto Marcos Claudio împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Comello Chiozzotto Marcos Claudio, născut la 04 iulie 1957, originar din R. Italia și domiciliat în mun. Chișinău, str. Grenoble 161/5, ap. 59, naționalitatea italian.

- **Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**
- **1. Instanța de fond** - 22.09.2010 - 27.05.2013;
- **2. Instanța de apel** - 11.07.2014 - 19.12.2013;
- **3. instanța de recurs ordinar** - 08.04.2014 - 04.06.2014.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27 mai 2013, **Comello Chiozzotto Marcos Claudio** a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, **Comello Chiozzotto Marcos Claudio** a fost pus sub învinuire pentru faptul că, el prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, a dobândit ilicit bunurile altor persoane în următoarele circumstanțe:

Comello Chiozzotto Marcos Claudio, în perioada lunilor mai - iunie 2008, deținând funcția de director al SRL „Nobile Casato Italia”, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, după un plan bine chibzuit, denaturând intenționat datele despre sine ce vizează posibilitățile financiare, sub pretextul investirii surselor financiare în careva afaceri în Republica Moldova, a chemat din Italia pe cetățenii italieni Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, cărora, la sosire i-a dus în eroare, astfel, creându-le o falsă reprezentare a realității, comunicându-le că desfășoară cu succes activitatea de antreprenariat în domeniul construcțiilor blocurilor locative în mun. Chișinău, prezentându-le o clădire nefinisată cu 4 etaje din satul Sireț, r-nul Strășeni ca fiind un business proiect rentabil în care urmează să investească 2,5 milioane euro.

Ulterior, în urma unor discuții îndelungate Comello Chiozzotto Marcos Claudio, întru realizarea cu succes a intențiilor sale criminale, le-a insuflat încredere și i-a convins pe cet. Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, să investească a câte 100.000 euro, în clădirea nefinisată cu 4 etaje din s. Sireț, r-nul Strășeni, cu suprafața totală de 2370,2 m.p. după ce, pentru a atinge scopul pus și a

înlătura careva suspiciuni din partea investitorilor, la 14.08.2008, a eliberat o scrisoare de angajament prin care s-a obligat că împrumutul de 400.000 euro, bani care urmau să fie transferați conform înțelegerii prealabile prin virament de pe conturile de depozit ale cet. Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, pe contul SRL „Nobile Casato Italia”, vor fi investiți în restructurarea imobilului nominalizat.

Tot el, la 14.08.2008, în timp ce se afla în sediul Băncii Comerciale “Victoriabank” SA, filiala nr. 11, situată pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 77, prin înșelăciune și abuz de încredere, în pofida înțelegerilor anterioare, de pe contul de depozit nr. 2374897859673, care aparține lui Papini Marco, a ridicat în numerar suma de 98 000 euro, echivalentul a 1.408.465,8 lei, de pe contul de depozit nr. 2374097859664, care aparține cet. Teodori Tonino, a ridicat în numerar suma de 98.000 euro, echivalentul a 1.408.465,8 lei, de pe contul de depozit nr. 2374297859668, care aparține cet. Franco Faggiani, a ridicat în numerar suma de 98.000 euro, echivalentul a 1.408.465,8 lei, de pe contul de depozit nr. 2374397859665, care aparține cet. Misale Vincenzo, a ridicat în numerar suma de 98.000 euro, echivalentul a 1.408.465,8 lei, după ce suma totală de 392.000 euro, echivalentul a 5.633.863,2 lei, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 3514839 din 14.08.2008, fără permisiunea investitorilor, i-a depozitat pe contul său personal 2374297863971, deschis la BC “Victoriabank” amplasată pe bd. Ștefan cel Mare 77, mun. Chișinău, astfel, cauzând părților vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Comello Chiozzotto Marcos Claudio să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 34 alin.(2) lit. a); 82 Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită, să-i fie adăugat prin cumul parțial, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău, din 05.05.2004, de 8 ani închisoare, și definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 14 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

De asemenea, a solicitat admiterea în principiu a acțiunii civile, înaintate în cadrul urmăririi penale de către părțile vătămate, cu încasarea de la Comello Chiozzotto Marcos Claudio, în folosul părților vătămate Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, prejudiciul material, în sumă totală de 400.000 euro, a câte una sută mii euro pentru fiecare.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, în cadrul urmăririi penale au fost formulate trei propuneri de neîncepere a urmăririi penale, însă acuizarea a emis totuși o ordonanță de pornire a urmăririi penale deși nu au mai fost stabilite circumstanțe noi care ar fi influențat asupra caracterului raporturilor juridice între inculpat și părțile vătămate. Propunerile de refuz în pornirea urmăririi penale au fost înaintate de către OUP a CPs Centru, mun. Chișinău, nu în cadrul urmăririi penale, dar în cadrul cercetării cazului în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, prin prisma art. 190 alin.(5) Cod penal. Astfel în cadrul examinării cazului, în ordinea art. 274 CPP, conform interpelării înaintate în adresa SUP a CPs Centru, a parvenit răspunsul de la Centrul de prevenire și spălare a banilor precum că, la data de 14.08.2008, pe contul de depozit personal nr.237429863971 a lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio, deschis în aceeași zi la BCC „Victoriabank”, au fost transferați 398 000 EURO, fapt negat de către inculpat, și

care nu era cunoscut la momentul când se înaintau propuneri de refuz în pornirea urmăririi penale.

La fel, nu este de acord cu faptul că, în motivarea sentinței instanța de fond a indicat precum că inculpatul nu a denaturat datele despre sine. În ședința instanței de fond a fost invocat că, Comello Chizzotto Marcos Claudio într-adevăr a construit în mun. Chișinău, cel puțin un bloc locativ. O astfel de ipoteză a fost înaintată de către inculpat doar verbal în instanța de judecată, pentru a se apăra, și nu a prezentat careva contracte sau alte dovezi în acest sens. Mai mult ca atât în cadrul urmăririi penale a fost petrecută percheziția la așa-zisul oficiu al inculpatului unde nu au fost depistate careva documente contabile, sau alte documente care ar confirma activitatea de antreprenor în domeniul construcțiilor, totodată fiind verificate toate conturile bancare a inculpatului, precum și a SRL „Nobile Casato&Italia”, însă, careva sume bănești nu au fost stabilite, cu excepția contului deschis la data de 14.08.2008, pe numele inculpatului, pe care au fost depozitați 398 000 euro, pe care mai apoi, într-un timp scurt inculpatul Comello Chizzotto Marcos Claudio i-a ridicat personal.

În pofida faptului că, învinuitul Comello Chizzotto Marcos Claudio, vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin: depozițiile părților vătămate Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, declarațiile directorului Filialei nr. 11 BC „Victoriabank” Mustea Aliona, declarațiile martorilor Rusu Natalia, Lăcustă Vladimir, Meiciuc Svetlana, precum și declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției folosite în apărarea sa.

De asemenea, este dovedit și faptul însușirii sumei de 398.000 euro, prin: ordinul de eliberare numerar nr. 3863918 din 04.09.2008, pe numele Comello Marcos în sumă de 21500 euro, echivalentul a 299376,75 lei (f.c V-2 f. 122); ordinul de eliberare numerar nr. 3963873 din 10.09.2008, pe numele Comello Marcos, în sumă de 2000 euro, echivalentul a 27421,6 lei (f.c.V-2 f.123); ordinul de eliberare numerar nr. 3988512 din 11.09.2008, pe numele Comello Marcos Claudio în sumă de 5000 euro, echivalentul a 68251 lei (f.c.V-2 f.124); ordinul de eliberare numerar nr. 4488135 din 09.10.2008, pe numele Comello Marcos Claudio în sumă de 12145 euro, echivalentul a 170214,6 lei (f.c.V-2 f. 125); ordinul de eliberare numerar nr. 5789201 din 17.12.2008, pe numele Comello Marcos Claudio, în sumă de 6000 euro, echivalentul a 85059,6 lei (f.c.V-2 f. 126); ordinul de eliberare numerar nr. 6295308 din 16.01.2009, pe numele Comello Marcos Claudio în sumă de 145355 euro, echivalentul a 2000041,19 lei (f.c.V-2 f. 127); ordinul de eliberare numerar nr. 6531646 din 29.01.2009, pe numele Comello Marcos Claudio în sumă de 40 000 euro, echivalentul a 558 272 lei (f.c.v-2 f. 128); ordinul de eliberare numerar nr. 7024613 din 24.02.2009, pe numele Comello Marco Claudio în sumă de 2000 euro, echivalentul a 2729,8 lei (f.c.V-2 f. 129); cererea de retragere din contul de depozit nr. 2374297863971 din 24.02.2009, pe numele Comello Chizzotto Marcos Claudio, a sumei de 157 000 euro, echivalentul a 2 137 539,30 lei (f.c.V-2 f.146); informația de la Băncile comerciale (f.c.145-262, V-2, f.d. 119-153, V-2 f.212-214).

Astfel, consideră că instanța de fond greșit a apreciat acțiunile inculpatului Comello Chiozzotto Marcos Claudio, ca fiind de natură juridico-civilă, deoarece probele acumulate la cauza penală, demonstrează cu certitudine faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal și nu există circumstanțe ce ar duce la achitarea persoanei.

3.1. Avocatul Fadei Nagacevski în numele părților vătămate Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, a declarat apel, solicitând, casarea

sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Comello Chizzotto Marcos Claudio să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa conform sancțiunii prevăzute la acest articol.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, în vederea motivării soluției luate instanța a reținut în principal faptul că, în speță este vorba despre niște raporturi juridice civile, pe motiv că, „primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, până la intrarea în stăpânire asupra bunurilor altor persoane, urmărea scopul de a le sustrage, fie nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, în speță, asemenea circumstanțe nefiind însă stabilite. Din contra, din dosar reiese că, conflictele au apărut în timpul realizării proiectului investițional, banii au fost transferați benevol pe conturile inculpatului de către părțile vătămate, inculpatul nu a denaturat informațiile despre persoana sa. Instanța de fond a constatat primirea banilor de către inculpat, de la părțile vătămate.

De asemenea, a fost constatat că, inculpatul a purtat tratative în vederea reconstruirii imobilului din s. Sireți, în parteneriat cu părțile vătămate și a acceptat participarea la afacere a tuturor părților implicate în părți egale (asta o dovedește faptul că, fiecare parte vătămată, inclusiv inculpatul, dispuneau de facto de câte 20% din Nobile Casato de Italia. Fiecare parte vătămată a investit câte 100.000 EURO pentru lucrările de reconstrucție)

Astfel, inculpatul a dus o activitate de convingere a părților vătămate despre veridicitatea proiectului investițional, prezentându-se ca un om de afaceri cunoscut în Republica Moldova, prezentând părților vătămate chiar și un imobil despre care pretindea că, l-a construit anume el. De altfel, asemenea probe nu au fost furnizate instanței de judecată.

Este cert că, părțile vătămate au început executarea obligațiilor asumate, investind câte 100.000 EURO fiecare.

Este cert că, sumele de bani încasate de către inculpat de la părțile vătămate nu au fost niciodată introduse pe conturile Nobile Casato de Italia, conform înțelegerii dintre părți și nici nu au fost folosite pentru reconstrucția imobilului litigios, adică conform destinației stabilite de părți.

Mai mult că, inculpatul nici nu a avut intenția reală să facă afaceri cu părțile vătămate, or, acesta, pe lângă faptul că, nu recunoaște primirea sumelor de la părțile vătămate, chiar i-a exclus pe ultimii din fondatorii întreprinderii Nobile Casato de Italia, prin intermediul Improl, pentru un motiv formal, și anume: suma de 4320 lei nu a fost achitată pe conturile sale, ci pe conturile Nobile Casato de Italia, de altfel tot la indicațiile acestuia. Și acest pas a fost gândit din start de către inculpat, anume pentru a se debarasa de părțile vătămate. În plus, este cert că, tranzacția bancară de la 14 august 2008 a fost bine gândită de către inculpat, care știa că, părțile vătămate, după tranzacție, vor dispune doar de actele ce demonstrează ridicarea banilor din conturile sale și nu vor dispune de actul care probează depunerea banilor în contul inculpatului, pe motiv de secret bancar. De asemenea, acesta știa că, din punct de vedere formal tranzacția dată va apărea ca două acțiuni distincte.

Mai mult că, inculpatul a fost anterior condamnat anume pentru escrocherie. Unicul fapt pe care se bazează inculpatul este că, organul de urmărire penală a efectuat majoritatea acțiunilor procesuale cu încălcarea legii și că, el nu a luat banii, fapt care este cu certitudine arbitrar și abuziv, de altfel, circumstanțe care nici nu au fost acceptate de către instanța de fond.

De asemenea, avocatul părților vătămate remarcă și comportamentul incert al inculpatului în cadrul procesului de judecată. Astfel, acesta, nu recunoaște încasarea banilor, iar pe de altă parte, la audierea părților vătămate, se interesează dacă Papini a mai semnat acte contabile în Moldova, prin asta, încercând să demonstreze că, părțile vătămate sau cel puțin una dintre ele a cunoscut că, banii nu se transferă pe contul persoanei juridice, dar pe contul personal al inculpatului. Notează că, indiferent de faptul unde au fost transferații banii, este cert că, inculpatul a avut intenția de a expropria părțile vătămate prin escrocherie, or, acești bani așa și nu au fost introduși pe conturile Nobile Casatà de Italia, nu au fost folosiți conform destinației și nici nu au fost rambursați părților vătămate, care într-un final au fost excluse chiar de către inculpat din Nobile Casato de Italia și nici nu a demonstrat că, acești bani ar fi fost opriți, pe motiv că, părțile vătămate ar fi avut vreo datorie față de inculpat sau față de Nobile Casato de Italia, neexplicând nici motivul încheierii contractului matrimonial, prin care inculpatul a înstrăinat toate bunurile sale, evident cu intenția de a nu restitui datoria în cazul unei eventuale hotărâri de încasare a banilor.

Consideră că, instanța de fond, constatând existența unui raport juridic civil în speță, a neglijat cu desăvârșire faptul exproprierii arbitrare a părților vătămate de către inculpat și negării de către ultimul a primirii unor sume de la părțile vătămate. Asemenea comportament este inadmisibil în cadrul unor raporturi juridice civile, unde părțile trebuie să se comporte cu bună credință și în limitele legii, adică, inculpatul urma să informeze instanța, părțile vătămate despre exercitarea unui drept de retenție, fie de compensare ș.a. În speță însă acțiunile inculpatului au depășit limitele cadrului civil, trecând în sfera penalului.

Chiar dacă, inițial între părți au existat niște acorduri civile, ca urmare a comportamentului viclean al inculpatului, eventual în urma unor neînțelegeri cu părțile vătămate, care după ce a primit banii a avut intenția să se debaraseze de părțile vătămate și să nu le restituie sumele primite, asemenea acorduri întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

În apelul său, inculpatul Comello Chizzotto Marcos Claudio reconfirmă caracterul escroc al acțiunilor sale și intenția sa nu doar de a evita răspunderea penală, dar și de a se elibera de plata obligațiilor sale pecuniare față de părțile vătămate. Or, apelul a fost declarat pentru unicul motiv, și anume: instanța de fond a constatat încasarea banilor de către inculpat de la părțile vătămate.

3.2. Avocatul Eduard Digore în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, (precum și inculpatul a depus un apel pe care instanța de apel l-a considerat ca supliment la apelul depus în termen), solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, admiterea cererii avocatului său Eduard Digore, în ce privește excluderea probelor obținute cu încălcarea normelor de drept, respingerea acțiunii civile înaintate de părțile vătămate Papini Marco, Franco Faggiani, Misale Vincenzo și Teodori Tonino, împotriva sa și, scoaterea sechestrului asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. București 71, ap. 1, nr. cadastral 010052117504001 și în mun. Chișinău, bd. Dacia 65/1, nr. cadastral 0100120661.

În motivarea apelului inculpatul Comello Chiozzotto Marcos Claudio a invocat că, cu sentința de achitare este de acord, însă contestă motivul achitării care urma să fie altul decât cel pronunțat și anume, instanța de fond urma să adopte o sentință de achitare în privința sa, din motivul că nu s-a constatat existența infracțiunii.

Totodată, prima instanță a omis să se expună asupra cererii avocatului Eduard Digore în interesele lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio, de excludere a probelor obținute cu încălcarea normelor de drept. Prin neexpunerea asupra acestei cereri s-a încălcat principiul legalității procesului penal și drepturilor inculpatului la un proces echitabil, garantat prin art. 6 CEDO.

Prima instanță, de asemenea a omis să se expună asupra măsurii procesuale de constrângere a punerii sechestrului asupra bunurilor imobile ce aparțin cu drept de proprietate inculpatului și soției sale Mițu Angela și Societății administrate de inculpat SRL "Nobile Cassato d'Italia", prin ce inculpatului și terței persoane i s-au încălcat grav dreptul, consimțit prin art. 46 al Constituției și art.1 al Protocolului adițional nr.1 CEDO.

Consideră că, prima instanță nu s-a expus asupra acțiunilor civile intentate de către părțile vătămate împotriva inculpatului, care urma a fi respinsă, din moment ce fapta infracțiunii există.

Astfel, instanța de fond a excedat limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În ordonanța de punere sub învinuire din 04.03.2010 și în rechizitoriul din 16.08.2010, procurorul îl învinuiește pe Comello Chiozzotto Marcos Claudio că el ar fi comis fapta infracțională încriminată la data de 14.08.2009, dată la care s-ar fi prezentat la sediul Băncii Comerciale „Victoriabank”SA filiala 11, unde prin înșelăciune și abuz de încredere, ar fi ridicat de la părțile vătămate suma de 392000 euro și că ar fi „dispus de ei după bunul său plac”. Or, din toate materialele cauzei penale nu găsim nici o referire la faptul că Comello Chiozzotto Marcos Claudio sau Papini Marco, Vincenzo Misale, Franco Faggiani, Tonino Teodori s-ar fi prezentat la data 14.08.2009 în sediul Băncii Comerciale „Victoriabank”SA filiala 11 și ar fi efectuat vreo operațiune bancară.

Conform art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de fond urma să constate încălcarea flagrantă a normelor procesual-penale și să declare nule actele procedurale și anume ordonanța de punere sub învinuire din 04.03.2010 și a rechizitoriului din 16.08.2010. Aceste acte procedurale nu au valoare juridică, ele decăzând din moment ce nu e probată comiterii infracțiunii, însă instanța de fond contrar acestor prevederi legale și art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, a excedat limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și a indicat o altă dată decât cea din ordonanța de învinuire și rechizitoriu.

În sentința din 27.05.2013, instanța de judecată a indicat asupra examinării materialelor cauzei acumulate ca probe în cadrul urmăririi penale care le-a enumerat și indicat greșit, mai ales din moment ce acestea urmau a fi excluse, fiind obținute prin grave încălcări procedurale. Toate aceste acte și acțiuni ilegale sunt nule și nicidecum nu pot servi ca probe pertinente și concludente, în sensul art.93 Cod de procedură penală și care urmează a fi neadmise ca probe, conform art. 94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală - fiind obținute de organul de urmărire penală cu încălcări esențiale ale Codului de procedură penală.

Consideră nejustificate obiecțiile procurorului la cererea de excludere a probelor depusă la 16.11.2011, deoarece acesta ilegal a făcut trimitere la prevederile art. 128 alin.5 Cod de procedură penală, care se referă la ridicarea documentelor în cadrul unei percheziții, care conform aceluiași articol se efectuează cu autorizația judecătorului de instrucție. Or, în cauza prezentă, la BC „Victoriabank" nu s-a efectuat nici o percheziție de către OUP sau procuror, în urma căreia să se ridice documente bancare, ci printr-o simplă ordonanță de ridicare neautorizată de judecătorul de instrucție și aceea prezentată în copie, OUP a ridicat ilegal documente ce prezintă secret bancar.

Neîntemeiat, acuzarea se referă și la acumularea informațiilor operative, care nicidecum nu justifică excederea prevederilor procesual-penale, care prevăd exhaustiv, datele care sunt obținute doar cu autorizația judecătorului de instrucție, în cazul de față - secretul bancar (art.126 alin.2 CPP).

Astfel, consideră că existența faptei încriminate inculpatului nu s-a constatat și nici elementele vreunei infracțiuni nu există. Deci, lipsește latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie imputată. Prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Or, în cadrul prezentului proces penal nu s-a dovedit, faptul transmiterii de către părțile vătămate în favoarea inculpatului a cărorva bunuri ori înșelăciunea sau abuzul de încredere manifestat de către inculpat. Acele ordine de eliberare a numerarului în sumă de 98 000 euro din 14.08.2008 invocate de către procuror, sunt întocmite pe numele fiecăruia din părțile vătămate și doar demonstrează faptul că BC „Victoriabank” SA eliberat la solicitarea părților vătămate Papini Marco în numele său și în numele lui Franco Faggiani, Tonino Teodori și respectiv Vincenzo Misale în numele său, a câte 98 000 euro din contul bancar al fiecăruia din ei. Nu există nici un înscris care ar fi probat transmiterea nemijlocit a banilor de către părțile vătămate inculpatului. Din moment ce nu a existat și nu a fost probată nici o transmitere a bunurilor de părțile vătămate către inculpat, nu poate merge vorba despre comiterea infracțiunii de escrocherie.

Astfel, lipsește obiectul material al infracțiunii - înscrisurile și documentele bancare sunt în copii și obținute ilegal, fără autorizația judecătorului de instrucție, ceea ce este reflectat mai sus și în cererea de excludere a probelor.

De asemenea, lipsește și latura subiectivă manifestată prin intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea imputată.

Deci, organul de urmărire penală și procurorul au comis ilegalități la administrarea acestei probe, anexând în materialele cauzei penale doar o parte a raportului de evaluare, care i-a convenit, fără a anexa părțile esențiale ale acestuia, care ar dovedi declarațiile false ale părților vătămate, fapt ce denotă tendențiozitatea organului de urmărire penală și a procurorului și lipsa profesionalismului, fiind denaturat adevărul în scopul induceri în eroare a instanței de judecată.

Toate acestea dovedesc faptul exercitării defectuoase a urmăririi penale, care nu a fost efectuată în mod complet, obiectiv și imparțial, nefiind examinate multilateral, sub toate actele și probele în favoarea dlui Comello Chiozzotto Marcos Claudio care ar confirma nevinovăția lui.

Comello Chiozzotto Marcos Claudio nu este subiect al infracțiunii, din moment ce el nu a ridicat și nu a însușit bunuri sau mijloace bănești de la părțile vătămate, iar acest fapt nu a fost dovedit de către acuzare prin probe concludente, pertinente și veridice.

Nu există legătura dovedită între operațiunile bancare de eliberare a numerarului părților vătămate din 14.08.2008 și scrisoarea de angajament din 14.08.2008 (f.d.101-102, vol. I.).

Scrisoarea de angajament din 14.08.2008 (f.d.101-102, vol.I) prezintă o simplă angajare din partea lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio de a finanța cu 400 000 euro la restructurarea clădirii ce aparține Societății Nobile Casato d'Italia și nicidecum o intenție frauduloasă precum e descrisă de procuror în învinuirea înaintată lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio. Declarațiile părților vătămate Papini Marco, Franco Faggiani, Teodori Tonino și Misale Vincenzo au fost contradictorii și false.

În acest sens, la procuratura sect. Centru, mun. Chișinău se examinează în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, plângerea lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio împotriva lui Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marco pentru ca să fie trași la răspundere penală, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 311, 312 Cod penal.

Mai mult, la materialele cauzei penale, la paginile 30, 39, 44, 47, 48 din volumul III, există confirmarea faptului că Papini Marco și Tonino Teodori cunoșteau cu certitudine, modul de eliberare și extragere a sumelor de bani în euro pe teritoriul Republicii Moldova și anume de la BC „Victoriabank” SA, filiala 11.

Afirmațiile acuzării că Comello Chiozzotto Marcos Claudio ar fi ridicat de pe conturile părților vătămate a câte 98 000 euro, sunt false, deoarece nici o altă terță persoană nu poate ridica bani din contul bancar al altora. Or, însuși părțile vătămate au declarat că de fapt la 14.08.2008 la bancă s-au prezentat doar Vincenzo Missale și Papini Marco care efectiv au încasat banii, pe când celelalte părți vătămate Franco Faggiani și Tonino Teodori nu se aflau pe teritoriul Republicii Moldova, iar Papini Marco a acționat în numele ultimilor doi.

De fapt, Papini Marco a fost cel care a gestionat cu banii tuturor părților vătămate, căci din studierea copiilor ordinelor de eliberare a numerarului pe numele Franco Faggiani, Tonino Teodori și Vincenzo Missale, observăm că pe toate aceste trei acte se indică la procuri deținute de către Papini Marco în numele celor trei părți vătămate. Anume Papini Marco a fost persoana de încredere a tuturor părților vătămate și care a avut acces la mijloacele bănești de pe conturile bancare deținute de părțile vătămate în temeiul procurilor eliberate pe numele lui. Tot Papini Marco a fost acea persoană care a semnat ordinele de eliberare pe numele lui și pe numele părților vătămate Franco Faggiani, Tonino Teodori, fapt ce a fost confirmat de toate părțile vătămate și tot el a ridicat sumele de bani de 98 000 euro din numele lui Franco Faggiani și Tonino Teodori.

Mai mult, în materialele cauzei penale sunt anexate un șir de acte întocmite în limba română semnate de către părțile vătămate, fără a fi contrasemnate de către vreun traducător în limba italiană, cum ar fi contractele de împrumut (vol.III, f.d.159, 165, 260.), proces-verbal al ședinței adunării asociaților ICS „Improquattro” SRL (voi.III, f.d. 161), act adițional (vol.III, f.d. 162), etc. Prin acestea, se demonstrează cert cunoașterea de către părțile vătămate a limbii române și respectiv demonstrăm o dată în plus neonestitatea acestora pe parcursul întregului proces penal.

Declarațiile martorilor sunt presupuneri care nu pot fi puse la baza sentinței.

Conform scrisorilor anexate la dosarul penal emise de către B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” la 03.01.2013 și de către B.C. „VictoriaBank” din 13.02.2013, bănci în care Comello Chiozzotto Marcos Claudio deține conturi bancare, au confirmat faptul că nu s-a efectuat nici un transfer bancar în conturile bancare deținute de către Comello Chiozzotto Marcos Claudio de la Papini Marco, Franco Faggiani, Tonino Teodori și Vincenzo Misale sau ICS „Improquattro” SRL.

Or, conform acuzării, inculpatul ar fi fraudat părțile vătămate prin însușirea banilor în sumă de 392 000 euro, care nu aveau cum să ajungă în conturile bancare ale inculpatului și/sau societatea comercială „Nobile Cassato” SRL, decât printr-un transfer bancar.

Astfel, declarațiile martorilor acuzării Mustea Aliona, Rusu Natalia, Lăcustă Vladimir și Meiciuc Svetlana sunt discreditate, care de altfel nu pot fi susținute prin

înscrisuri bancare care nu prezintă probe din moment ce sunt niște copii și au fost obținute ilegal, fără autorizația judecătorului de instrucție.

Specificăm, că niciunul din martorii invocați de acuzare nu au confirmat faptul primirii de către inculpat a sumei de 392 000 euro, anume de la careva din părțile vătămate Papini Marco, Franco Faggiani, Tonino Teodori și Vincenzo Misale, ci doar au confirmat că ultimilor li s-au emis ordine de eliberare a numerarului a câte 98 000 euro fiecare, că s-au întocmit și eliberat acele ordine de eliberare a numerarului și respectiv de încasare a numerarului.

Instanța de fond a omis să se expună asupra acțiunii civile a părților vătămate împotriva lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio, care urma să o respingă ca neîntemeiată, din moment ce a dovedit că, existența faptei încriminate lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio nu s-a constatat, decade și obiectul acțiunii civile, respectiv acțiunea civilă urmează a fi respinsă.

Conform articolul 387 alin. (2) CPP - în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate.

Prima instanță nu a dispus scoaterea sechestrului asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. București 71 ap. 1, nr. cadastral 010052117504001 și în mun. Chișinău, bd. Dacia 65/1, nr. cadastral 0100120661, deși conform art. 385 alin.(1) pct.12) CPP urma să se pronunțe asupra acestei chestiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Eduard Digore în numele inculpatului și admise apelurile procurorului și avocatului Fadei Nagacevski în numele părților vătămate, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care **Comello Chiozzotto Marcos Claudio** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de domeniul financiar-comercial pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, i-a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05.05.2004, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de domeniul financiar-comercial pe un termen de 5 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la inculpat în beneficiul lui Papini Marco, Faggiani Franco, Misale Vincenzo, Tonino Teodori, prejudiciul material în sumă de 98.000 euro pentru fiecare, în total suma de 392.000 euro și prejudiciu moral în sumă de 10.000 lei, pentru fiecare.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că Comello Chiozzotto Marcos Claudio a dobândit ilicit bunurile cet. Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

În perioada lunilor mai - iunie 2008, Comello Chiozzotto Marcos Claudio deținând funcția de director al SRL „Nobile Casato Italia”, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, după un plan bine chibzuit, denaturând intenționat datele despre sine ce vizează posibilitățile financiare, sub pretextul investirii surselor financiare în careva afaceri în Republica Moldova, a chemat din Italia pe cetățenii italieni Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, căror la sosire ducându-i în eroare și creându-le o falsă reprezentare a realității, le-a comunicat că desfășoară cu succes activitatea de antreprenariat în domeniul construcțiilor

blocurilor locative în mun. Chișinău, prezentându-le o clădire nefinisată cu 4 etaje, din satul Sireț, r-nul Strășeni ca fiind un business proiect rentabil în care urmează să investească 2,5 milioane euro.

Ulterior, în urma unor discuții îndelungate Comello Chizzotto Marcos Claudio, întru realizarea cu succes a intențiilor sale criminale, le-a insuflat încredere și i-a convins pe cet. Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, să investească a câte 100 000 euro, în clădirea nefinisată cu 4 etaje din s.Sireț, r-nul Strășeni, cu suprafața totală de 2370,2 m.p. după ce, pentru a atinge scopul pus și a înlătura careva suspiciuni din partea investitorilor, la 14.08.2008, a eliberat o scrisoare de angajament prin care s-a obligat că împrumutul de 400 000 euro, bani care urmau să fie transferați conform înțelegerii prelabile prin virament de pe conturile de depozit ale cet. Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo și Papini Marcos, pe contul SRL „Nobile Casato Italia”, vor fi investiți în restructurarea imobilului nominalizat.

Tot la 14.08.2008, cet. Comello Marcos Chiozzotto, în timp ce se afla în sediul Băncii Comerciale “Victoriabank” SA, filiala nr. 11, situată pe adresa mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 77, prin înșelăciune și abuz de încredere, în pofida înțelegerilor anterioare, de pe contul de depozit nr. 2374897859673, care aparține lui Papini Marco, a ridicat în numerar suma de 98 000 euro, echivalentul a 1 408 465,8 lei, de pe contul de depozit nr. 2374097859664, care aparține cet. Teodori Tonino, a ridicat în numerar suma de 98 000 euro, echivalentul a 1 408 465,8 lei, de pe contul de depozit nr. 2374297859668, care aparține cet. Franco Faggiani, a ridicat în numerar suma de 98 000 euro, echivalentul a 1 408 465,8 lei, de pe contul de depozit nr. 2374397859665, care aparține cet. Misale Vincenzo, a ridicat în numerar suma de 98 000 euro, echivalentul a 1 408 465,8 lei, după ce suma totală de 392 000 euro, echivalentul a 5 633 863,2 lei, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 3514839 din 14.08.2008, fără permisiunea investitorilor, i-a depozitat pe contul său personal 2374297863971, deschis la BC “Victoriabank” amplasată pe bd. Ștefan cel Mare 77, mun. Chișinău, după ce a dispus de acești bani după bunul său plac, cauzând astfel părților vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

5. Avocatul Eduard Digore în numele inculpatului, invocând ca temeiuri pentru recurs ordinar pct. 6), 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel și parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cu respingerea acțiunii civile intentate de părțile vătămate și scoaterea sechestrului asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. București 71, ap. 1, nr. cadastral 010052117504001 și în mun. Chișinău, bd. Dacia 65/1, nr. cadastral 0100120661.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat următoarele motive:

- Instanța de apel a examinat cauza superficial și a evitat să se expună asupra apelului inculpatului, ceea ce se confirmă prin faptul că în dispozitivul deciziei, instanța de apel a respins apelul declarat de avocat în numele inculpatului, or, apelul era declarat de inculpat;

- Avînd în vedere solicitările din cererea de apel, recurentul a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că instanța de fond a excedat limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, și anume recurentul s-a referit la data comiterii infracțiunii (*în ordonanța de începere a urmăririi penale 14.08.2008*), care a fost constatată în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu ca 14.08.2009, or din toate materialele cauzei nu figurează asemenea dată. Astfel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, atît instanța de fond cît și cea de apel urma să constate încălcarea normelor procesual penale și să declare nule actele procedurale și anume ordonanța de punere sub învinuire din 04.03.2010 și a rechizitoriului din 16.08.2010, însă instanța de fond, contrar acestor prevederi legale precum și art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, a excedat limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și a indicat o altă dată decît cea din ordonanța de învinuire și rechizitoriu, iar instanța de apel și mai grav la condamnat pe inculpat de comiterea unei fapte la o altă dată decît cea indicată în ordonanța de pornire a urmăririi penale precum și celor constatate în motivarea deciziei sale;
- Instanțele de fond și apel nu s-au expus asupra cererii avocatului inculpatului referitor la excluderea probelor obținute cu încălcarea normelor de drept, mai mult instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare probele administrate cu grave încălcări procedurale de către organul de urmărire penală. Printre probele care în viziunea recurentului urmau a fi excluse conform art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum și acțiunile procesual penale ilegale, s-au enumerat:
 - a) *ordonanța de ridicare a documentelor bancare din 03.09.2009 în copie (vol. I, f.d. 29);*
 - b) *procesul verbal de ridicare din 03.09.2009 în copie (vol. I, f.d. 30), inclusiv și acțiunea procesual-penală de ridicare efectuată ilegal fără autorizarea judecătorului de instrucție conform art. 126 alin. (2) Cod de procedură penală;*
 - c) *ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive (vol. I, f.d. 31-35, vol. II, f.d. 25-28);*
 - d) *informații bancare despre deținerea contului bancar al inculpatului obținute fără autorizația judecătorului de instrucție și anume copii ale ordinelor de eliberare, respectiv încasarea a numerarului, copie a cererii de retragere a numerarului.(f.d. 121-153);*
 - e) *ordonanța de ridicare (vol. I, f.d. 103).*

Sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat următoarele motive:

- În sensul dat, recurentul a invocat ***lipsa laturii obiective*** a infracțiunii de escrocherie imputată inculpatului, menționînd că în cadrul prezentului proces penal nu a existat faptul transmiterii de către părțile vătămate în favoarea inculpatului a cărorva bunuri ori înșelăciunea sau abuzul de încredere manifestat de către inculpat. Acele copii ale ordinelor de eliberare a numerarului în sumă de 98.000 euro din 14.08.2008 invocate de către acuzare, sunt întocmite pe numele fiecăruia din părțile vătămate și doar demonstrează faptul că BC „Victoriabank” SA le-a eliberat la solicitarea părților vătămate Papini Marco în numele său și în numele lui Franco Faggiani, Tonino Teodori și respectiv Vincenzo Misale în numele său, a cîte 98 000 euro din contul bancar al fiecăruia din ei. Nu există nici

un înscris care ar fi probat transmiterea nemijlocită a banilor de către părțile vătămate inculpatului sau efectuarea vreunui transfer bancar;

- Instanța de apel contrar prevederilor art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală, vădit a depășit limitele învinuirii, invocând unele formulări care lipsesc în învinuirea imputată inculpatului de către acuzare, sau instanța de apel excede limitele învinuirii prin relatarea unor fapte care nu sunt imputate de către acuzare (*pag. 14 din decizie*), fiind ignorate astfel prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală.
- Instanța de apel nu a dat nici o apreciere răspunsului nr. 5009 din 20.11.2012 semnat de directorul filialei nr. 11 al BC „Victoriabank” SA, Mustea A., prin care se confirmă că în perioada anilor 2008-2012 pe conturile deținute de către inculpat (inclusiv cu nr.2374297863971) nu s-au transferat mijloace bănești de la persoane terțe.
- Cu referire la Legislația bancară, recurentul a menționat că instanța de apel nu a ținut în deplină măsură cont de prevederile Regulamentului privind reglementarea valutară pe teritoriul R. Moldova din 13.01.94 stipulate la pct. 1.13.; 7.10.; 7.2.;7.10.; 7.10.1., din care rezultă că careva ordine de plată în favoarea inculpatului lipsesc și nu există nici un fel de transfer;
- La fel, instanța de apel urma să aprecieze declarațiile părților vătămate în favoarea inculpatului, deoarece însuși părțile vătămate au declarat că de fapt la 14.08.2008, la bancă sau prezentat doar părțile vătămate care efectiv au încasat banii, asta în situația în care din cele 4 părți vătămate doar 2 au fost în sediul băncii, unul dintre care fiind împuternicit prin procură să ridice banii de la bancă a celorlalți 2 absenți.
- Declarațiile unicului martor al acuzării Lăcusta Vl. care a fost audiat atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanței de judecată, în viziunea recurentului greșit au fost puse la baza hotărârii de condamnare, din motiv că acesta pe tot parcursul examinării cauzei a declarat că el doar a întocmit ordine de eliberare a numerarului pe numele părților vătămate și la celelalte operațiuni bancare invocate de acuzare nu a participat, tot aici, recurentul a mai adăugat că declarațiile martorului Lăcusta Vl. precum că banii în sumă de 392.000 euro ar fi fost depuși pe contul inculpatului, se bazează pe presupunerile proprii și nu înseamnă că acești bani erau ai părților vătămate.
- Făcând referire la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 ”Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel” în sensul art. 6 CEDO, recurentul a invocat că instanța de apel după o hotărâre de achitare nu poate dispune pentru prima dată condamnarea persoanei fără audierea inculpatului prezent și fără administrarea directă a probelor, tot aici recurentul a mai invocat că, a doua instanță nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță;
- Totodată, invocând încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art. 24, 26 alin. (3) Cod de procedură penală, și făcând referire la pct. 14.5; 14.6 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 ”Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel”, recurentul a menționat că inculpatului i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil.
- În speță ***lipsește obiectul material al infracțiunii*** - înscrisurile și documentele bancare sunt în copii și obținute ilegal, fără autorizația judecătorului de instrucție;

- La fel în speță ***lipsește și latura subiectivă*** manifestată prin intenția inculpatului de a comite infracțiunea imputată, astfel, instanța de apel eronat, în lipsa unor probe concludente și pertinente, se limitează doar a considera ca constatat faptul că, inculpatul a dus o activitate de convingere a părților vătămate despre veridicitatea proiectului investițional, prezentându-se ca un om de afaceri cunoscut în Republica Moldova, prezentând părților vătămate chiar și imobilul din satul Sireț, r-l Strășeni, despre care pretindea că l-a construit anume el.
- De asemenea instanța de apel nu a probat prin nici un document intenția inculpatului de a comite infracțiunea imputată, deoarece inculpatul nu s-a aflat în situația financiară extrem de neprielnică, nu a dus lipsă de fundamentare economică și de caracterul nerealizabil al angajamentului asumat, deci toată informația pusă la dispoziția părților vătămate de către inculpat privind situația sa economică, iar constatările instanței de fond prin care se specifică că nu s-a confirmat ipoteza acuzării precum că inculpatul ar fi urmărit de la bun început scopul de a sustrage bani de la părțile vătămate și i-a înșelat prin denaturarea intenționată a datelor despre sine ce vizează posibilitățile lui financiare, sunt adevărate și confirmate prin probe aflate la materialele cauzei penale;
- Greșit au fost puse la baza hotărârii de condamnare, de către instanța de apel, declarațiile părților vătămate, care pe parcursul cercetării judecătorești au susținut în repetate rânduri că nu cunoșteau faptul că banii nu au fost transferați pe contul întreprinderii „Nobile Casato D'Italia”, întrucât nu cunoșteau numărul de cont al întreprinderii, însă potrivit confirmării eliberate de „Eximbank-Gruppo Veneto Banca”, la 29.07.2011, se certifică faptul că la 14.08.2008, orele 11.38, s-a efectuat un transfer în sumă de 4.320 lei, din contul de decontare deținut nr. 225120117 de către ÎCS „Improquattro” SRL în B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca”, Filiala nr.19, la contul de decontare nr. 225120177, deținut de către beneficiarul ÎCS „Nobile Casato D'Italia” SRL, conform ordinului de plată nr. 1, cu destinația plății „Transfer cota de 80% în capital social conform contractului f/n din 13.08.2008, iar fondatorii ÎCS „Improquattro” SRL, sunt anume părțile vătămate Papini Marco, Franco Faggiani, Vincenzo Misale, Tonino Teodori;
- Instanța de apel a dat o apreciere greșită declarațiilor părților vătămate, or, sumele de bani a câte 98.000 euro se aflau în conturile părților vătămate personale și nu ale societății a cărei fondatori erau. De aici rezultă falsitatea declarațiilor lor, care deși afirmă că intenționau să participe în afaceri prin intermediul ÎCS „Improquattro” SRL, banii totuși erau în conturile personale și nu a societății;
- Nu sunt pertinente nici declarațiile părților vătămate prin care se susține că ei în urma traducerii ordinelor de eliberare a sumelor de bani de 98.000 euro, ar fi aflat că banii s-ar fi depus pe contul inculpatului, deoarece cert este faptul că părțile vătămate dețineau doar ordinele de eliberare a numerarului din 14.08.2008 pe numele lor și care conțin doar informația că pe numele fiecăruia din ei li s-a eliberat suma de 98 000 euro și nicidecum alte informații care ar releva transferul acestor sume de bani pe numele inculpatului;
- ***Inculpatul, nu este subiect al infracțiunii***, din moment ce el nu a ridicat și nu a însușit bunuri sau mijloace bănești de la părțile vătămate, iar acest fapt nu a fost dovedit de către acuzare prin probe concludente, pertinente și veridice;
- Nu există legătura dovedită între operațiunile bancare de eliberare a numerarului părților vătămate din 14.08.2008 și scrisoarea de angajament din 14.08.2008 (f.d.101-102, vol. 1.), în acest sens, recurentul a menționat că, instanța de apel a

dat o apreciere eronată scrisorii de angajament din 14.08.2008 (f.d.101-102, vol. 1) care de altfel prezintă o simplă angajare din partea inculpatului de a finanța cu 400.000 euro la restructurarea clădirii ce aparține Societății Nobile Casato d' Italia și nicidecum o intenție frauduloasă precum e descrisă de acuzare. Mai mult, deși inculpatul este învinuit că ar fi însușit suma de 392.000 euro, în scrisoarea de angajament se indică că numitul intenționează să investească suma de 400.000 euro, deci o altă sumă decât cea reflectată în învinuire.

Sub aspectul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat următoarele motive:

- Instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului ilegal a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, or, conform învinuirii și constatării faptei de către instanța de apel, inculpatul a comis infracțiunea la 14.08.2009, adică după expirarea termenului de probă de 5 ani prevăzut prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 05.05.2004, respectiv la data de 14.08.2009, antecedentele penale ale inculpatului erau stinse;
- Inculpatul a fost pus sub învinuire (*ordonanța de punere sub învinuire din 04.03.2010 f.d. 234-235*) peste 3 luni de la data recunoașterii sale în calitate de bănuț (*ordonanța de începere a urmăririi penale din 27.07.2009*), prin ce au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, incidente fiind astfel prevederile art. 230 alin (2); 251 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Avocatul Fadei Nagacevschi în interesele părților vătămate, prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de avocatul Eduard Digore în numele inculpatului, a solicitat respingerea acestuia fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii atacate.

7. Verificând argumentele invocate de avocatul Eduard Digore în numele inculpatului, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori grave de drept, care a-r duce la casarea soluției adoptate.

7.2. Colegiul penal, reține că, instanța de apel în baza probelor administrate legal, de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată a instanței de apel, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Comello Chiozzotto Marcos Claudio în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar în temeiul art. 85 Cod penal, fiindu-i echitabil stabilită pedeapsa definitivă - 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de domeniul financiar-comercial pe un termen de 5 ani.

Astfel, probele acumulate la etapa urmăririi penale și examinate în cadrul instanței de apel prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, au demonstrat prezența tuturor elementelor constitutive ale *escrocheriei* în acțiunile inculpatului.

Astfel, vinovăția lui **Comello Chiozzotto Marcos Claudio** și încadrarea acțiunilor lui în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate de instanța de apel, și anume:

- ✓ *declarațiile părților vătămate Marco Papini, Vincenzo Misale, Tonino Teodori, Franco Faggiani;*
- ✓ *declarațiile martorului Lacusta Vladimir;*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 3514479 pe numele lui Marco Papini(f.d.31, V-I);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 3514503 pe numele Teodori Tonino (f.d. 32, V-I);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr. 3514539 pe numele Franco Faggiani (f.d. 33, V-I);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.3514592 pe numele Vincenzo Misale (f.d. 34, V-I);*
- ✓ *Ordinul de încasare în numerar nr. 3514839 pe numele Comello Marcos Chiozzotto (f.d. 35, V-I);*
- ✓ *Proces-verbal de cercetare a documentelor ridicate de la filiala nr.11 a BC „Victoriabank”SA (f.d.36-40);*
- ✓ *Procesul-verbal de cercetare la fața locului, conform căruia a fost examinat imobilul din s. Sireș, raionul Strășeni și tabelul fotografic la el (f.d. 66-72, V-I);*
- ✓ *Procurile eliberate de către Teodori Tonino, Vincenzc Misale, Franco Faggiani prin care Marco Papini a fost împuternicit să-i reprezinte cu drepturi depline în organele de stat și instanțele judiciare din Republica Moldova (f.d. 80-82, V-I);*
- ✓ *Scrisoarea de angajament semnată de inculpatul Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.102, V-I);*
- ✓ *Contractul din 13.08.2008, conform căruia inculpatul a înstrăinat ÎCS „Improquatro”SRL cota de participare în mărime de 80% din capitalul social al ÎCS„Nobile Cassa d’Italia”SRL(f.d.109-111, V-I);*
- ✓ *Contractele de depozit de economii din 18.07.2008, încheiate între filiala nr.11 a BC”Victoriabank”SA și părțile vătămate Marco Papini și Vincenzo Misal, Franco Faggiani, Teodori Tonino (f.d.112,114-116, V-I);*
- ✓ *Contractul de depozit de economii din 14.08.2008, încheiat între filiala nr.11 a BC”Victoriabank”SA și inculpatul Comello Chiozzotto Marcos Claudi,(f.d.113, V-I);*
- ✓ *Contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din s.Șireți, raionul Strășeni, încheiat între primăria s. Șireiț și ÎCS„Nobile Cassato d’Italia”SRL, (f.d.128-131, V-I);*
- ✓ *Ordin de eliberare a numerarului nr.3863918 din 04.09.2008, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.122 Vol.II);*

- ✓ *Ordin de eliberare a numerarului nr.3963873 din 10.09.2008, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.123 Vol.II);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.3988512 din 11.09.2008, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.124 Vol.II);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.4488135 din 09.10.2008, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.125 Vol.II);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.5789201 din 17.12.2008, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.126 Vol.II);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.6295308 din 16.01.2009, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.127 Vol.II);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.6531646 din 29.01.2009, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.128 Vol.II);*
- ✓ *Ordinul de eliberare a numerarului nr.7024613 din 24.02.2009, pe numele Comello Chiozzotto Marcos Claudio (f.d.129 Vol.II);*
- ✓ *Corespondența electronică între inculpatul Comello Chiozzotto Marcos Claudio și partea vătămată Teodori Tonino (f.d.205-206 Vol.II);*
- ✓ *Procesul - verbal de confruntare între martorul Mustea Aliona și Lacusta Vladimir (f.d.8 Vol.III);*
- ✓ *Corespondență electronică între inculpatul Comello Chiozzotto Marcos Claudio și partea vătămată Vincenzo Misale (f.d.232-250 Vol.III);*
- ✓ *Notificarea de la OCT Strășeni filială a ÎS, „Cadastru” nr.6995 din 07.09.2012, conform căreia valoarea imobilului din s. Sireț, r-l Strășeni constituie 6672211 lei. (Vol.IV)*

Astfel, potrivit probelor relatate, Colegiul penal consideră că, vina inculpatului Comello Chiozzotto Marcos Claudio de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal este dovedită pe deplin.

Referitor la concluzia de existență a relațiilor civile între Comello Chiozzotto Marcos Claudio și Franco Faggiani, Teodori Tonino, Misale Vincenzo, Papini Marcos, statuată de către prima instanță, instanța de apel corect a considerat-o nefondată, deoarece delimitarea escrocheriei, de încălcarea normelor de drept civil, urmează a fi percepută corect, luând în considerație două aspecte de maximă importanță, și anume: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunului, și disponibilitatea efectivă a acestuia de ași executa angajamentele.

Sub acest aspect, instanța de apel corect a considerat constatat faptul că, inculpatul a dus o activitate de convingere a părților vătămate despre veridicitatea proiectului investițional, prezentându-se ca un om de afaceri cunoscut în Republica Moldova, prezentând părților vătămate chiar și imobilului din satul Sireți, r-l Strășeni, despre care pretindea că l-a construit anume el.

Urmare a negocierilor purtate, inculpatul și părțile vătămate au acceptat participarea la afacere a tuturor părților implicate, în părți egale (fiecare parte vătămată, inclusiv inculpatul, dispuneau de facto de câte 20% din Nobile Casato de Italia), astfel, părțile vătămate investind a câte 100.000 euro, iar inculpatul, în calitate de aport inițial va veni cu construcția nefinisată din satul Șireți, r. Strășeni. Ulterior, fiecare parte la acord va finanța în mod egal activitatea de reconstrucție. De asemenea, părțile vătămate s-au înțeles cu inculpatul că, forma juridică a relațiilor sale va fi următoarea: cele patru părți vătămate vor participa la activitatea economică prin intermediul SRL „Impro4”, fondată anume în acest scop, care va achiziționa de la inculpat 80% din capitalul social al SRL „Nobile Casato de Italia”, inculpatul urmând să administreze toată afacerea. La

finalizarea activității comune părțile îi recunoșteau inculpatului un bonus, iar venitul suplimentar îl partajau proporțional.

Astfel, în vederea executării angajamentelor asumate, părțile vătămate, la propunerea inculpatului, au deschis conturi bancare în BC „Victoriabank” SA, fapt confirmat din declarațiile părților vătămate, a martorului Lăcustă VI..

Deci, potrivit declarațiilor martorului menționat rezultă că, la data de 14 august 2008, părțile vătămate, o parte personal, iar alta fiind reprezentată de un reprezentant legal, s-au prezentat la sediul filialei nr. 11 a băncii „Victoriabank” SA, împreună cu inculpatul care purta toate discuțiile cu angajații băncii și care, din start a înșelat părțile vătămate, odată ce, tot în aceeași zi, a preluat banii în sumă de 392.000 euro pe conturile sale personale și nu pe contul SRL „Nobile Casato de Italia”.

De asemenea, din declarațiile angajaților băncii „Victoriabank” SA, care au fost audiați în calitate de martori se confirmă faptul că, părțile vătămate au avut intenția să facă un transfer, însă din cauza interdicției legale, transferul s-a făcut prin două acțiuni tehnice (ridicare, depunere) și la fiecare din părți vătămate li s-a reținut câte 2.000 euro pentru aceste operațiuni, de unde rezultă suma de 392.000 euro și nu 400.000 euro.

Adică, anume banii ridicați de către părțile vătămate au fost depuși de către inculpat în contul său de depozit și, ridicarea ”de facto” de pe conturile părților vătămate și/sau depunerea de facto pe conturile inculpatului nu a avut loc, ci doar s-a indicat electronic că, de pe conturile părților se ridică, și pe conturile inculpatului se depune.

Tot din declarațiile angajaților băncii rezultă că, o asemenea formă de transfer bancar este posibilă doar în cazul persoanelor fizice.

Reieșind din declarațiile părților vătămate rezultă că, banii urmau să ajungă pe conturile SRL „Nobile Casato de Italia” și nu pe conturile inculpatului, deoarece în cadrul băncii, părțile vătămate erau sigure că inculpatul s-a prezentat ca administrator al SRL „Nobile Casato de Italia”, dar nu ca persoană fizică.

Pentru a se asigura că, banii transferați vor fi folosiți conform destinației, părțile vătămate i-au solicitat inculpatului să emită o scrisoare de garanție prin care ultimul se angajează să folosească suma de 400000 EURO pentru construirea imobilului din s. Șireți, r. Strășeni.

La data de 14 august 2008 inculpatul a emis o scrisoare de garanție prin care se obligă să finanțeze, prin introducerea a 400000 EURO, reconstruirea imobilului situat în s. Șireți, R. Moldova, proprietatea societății „Nobile Casato de Italia SRL”.

În luna ianuarie 2009, inculpatul a informat părțile vătămate că, imobilul litigios nu a fost achitat integral și că, mai este nevoie de suma de circa 96.000 euro pentru răscumpărarea integrală a imobilului, sumă de care acesta nu dispunea (din prețul imobilului din Șireți, despre care inculpatul pretindea că, i-ar fi aparținut cu drept de proprietate, a fost achitat până la data de 05 iunie 2008, doar suma de 551.250 lei, iar suma restantă de 1653750 lei urma să fie achitată până la data de 30 ianuarie 2009).

Faptul că, inculpatul nu a achitat integral prețul imobilului din s. Șireți, indică cu certitudine că, inculpatul nu dispunea de o atare sumă din altă parte, pentru a o depune pe contul său, sau cel puțin, nu a demonstrat proveniența acestei sume.

Deci, reieșind din cele expuse, este cert că, sumele de bani încasate de către inculpat de la părțile vătămate nu au fost niciodată introduse pe conturile „Nobile Casato de Italia” SRL, conform înțelegerii dintre părți și nici nu au fost folosite pentru reconstrucția imobilului litigios, adică conform destinației stabilite de părți.

Prin urmare, instanța de apel corect a considerat constatat că, inculpatul a avut intenția de a expropria părțile vătămate prin escrocherie, or, acești bani așa și nu au fost introduși pe conturile SRL „Nobile Casato de Italia”, nu au fost folosiți conform destinației și nici nu au fost rambursați părților vătămate, care într-un final au fost excluse de către inculpat, chiar din SRL „Nobile Casato de Italia” și nici nu a demonstrat că, acești bani ar fi fost opriți, pe motiv că, părțile vătămate ar fi avut vreo datorie față de inculpat sau față de SRL „Nobile Casato de Italia”, neexplicând nici motivul încheierii contractului matrimonial, prin care inculpatul a înstrăinat toate bunurile sale, evident cu intenția de a nu restitui datoria în cazul unei eventuale hotărâri de încasare a banilor.

Acest scop a fost din start urmărit de către inculpat, anume pentru a se debarasa de părțile vătămate, în plus, este cert că, tranzacția bancară de la 14 august 2008 a fost bine gândită de către inculpat, care știa cu certitudine că, părțile vătămate, după tranzacție, vor dispune doar de actele ce demonstrează ridicarea banilor din conturile sale și nu vor dispune de actul care probează depunerea banilor în contul inculpatului, pe motiv de secret bancar. Mai mult că, ultimul cunoștea despre faptul că, din punct de vedere formal, tranzacția dată urma să apară ca două acțiuni distincte.

Totodată, instanța de fond, constatând existența unui raport juridic civil în speță, a neglijat cu desăvârșire faptul exproprierii arbitrare a părților vătămate de către inculpat și negării de către ultimul a primirii sumelor bănești, de la părțile vătămate. Asemenea comportament este inadmisibil în cadrul unor raporturi juridice civile, unde părțile trebuie să se comporte cu bună credință și în limitele legii, adică, inculpatul urma să informeze instanța, părțile vătămate despre exercitarea unui drept de retenție, fie de compensare, fapte ce nu au fost întreprinse de către Comello Chiozzotto, or, acțiunile inculpatului au depășit limitele cadrului civil, trecând în sfera penalului.

Admițând faptul că, inițial între părți au existat niște acorduri civile, ca urmare a comportamentului viclean al inculpatului, eventual în urma unor neînțelegeri cu părțile vătămate, care după ce a primit banii a avut intenția să se debaraseze de ele fără a le restitui sumele primite, asemenea acorduri întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie.

Limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Întru confirmarea vinovăției inculpatului, instanța de apel corect a mai menționat și faptul că, toate acțiunile organului de urmărire penală au fost efectuate în conformitate cu prevederile Codul de procedură penală, mai mult, aceste acțiuni nu au fost atacate în modul stabilit, în momentul în care s-ar fi presupus că au fost efectuate cu grave încălcări.

Referitor la încălcările comise de organul de urmărire penală, instanței de apel i-au fost prezentate dovezi, precum că, în cadrul urmăririi penale au fost formulate trei propuneri de neînțepere a urmăririi penale, însă, procurorul Afanasii Oleg a emis totuși o ordonanță de pornire a urmăririi penale la 27.07.2009 deși nu au mai fost stabilite circumstanțe noi care ar fi influențat asupra caracterului raporturilor juridice între inculpat și părțile vătămate.

Propunerile de refuz în pornirea urmăririi penale au fost înaintate de către OUP a CPs Centru, mun. Chișinău, nu în cadrul urmăririi penale, dar în cadrul cercetării cazului în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, prin prisma art. 190 alin.(5) Cod penal.

Astfel în cadrul examinării cazului, în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, conform interpelării înaintate în adresa SUP a CPs Centru, a parvenit răspunsul din 04 septembrie 2009 (vol. I, f.d. 143) de la Serviciul de prevenire și spălare a banilor, precum că, la 14.08.2008, pe contul de depozit personal nr.237429863971 a lui Comello Chiozzotto Marcos Claudio, deschis în aceeași zi la BC „Victoriabank”, au fost transferați 392.000 euro, fapt negat de către inculpat pînă în prezent, și care nu era cunoscut la momentul când se înaintau propuneri de refuz în pornirea urmăririi penale.

Totodată, neîntemeiate sunt argumentele inculpatului pe care și-a bazat concluzia instanța de fond, precum că inculpatul nu a denaturat datele despre sine, deoarece în ședința de judecată a fost stabilit că, Comello Chiozzotto Marcos Claudio într-adevăr a construit în mun. Chișinău, cel puțin un bloc locativ.

Argumentele în cauză sunt nefondate și neprobate, deoarece careva dovezi sau contracte în acest sens, instanței nu i-au fost prezentate, considerându-le ca fiind date cu scopul de a induce instanța în eroare și de a se apăra.

De asemenea, instanța de apel corect a considerat întemeiat de a admite și apelul părților vătămate, cu încasarea de la Comello Chiozzotto Marcos Claudio în beneficiul părților vătămate prejudiciul material cauzat în sumă totală de 392.000 euro, prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei pentru fiecare, sumă ce le va aduce satisfacție echitabilă în raport cu circumstanțele infracțiunii.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că Comello Chiozzotto Marcos Claudio nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată în decizia adoptată, soluție pe care instanța de recurs o susține pe deplin și, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de avocat în numele inculpatului este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursurilor, se evidențiază că recurentul își motivează recursul și prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de apărare nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

7.3. Totodată, Colegiul penal reține ca fiind neîntemeiat argumentul avocatului, precum că, - „...instanțele de judecată nu s-au expus asupra cererii avocatului inculpatului referitor la excluderea probelor obținute cu încălcarea normelor procedurale”

Or, din actele cauzei rezultă că, părțile vătămate și procurorul, și-au expus în acest sens argumentat obiecțiile sale, iar instanța de apel, prin analiza materialelor dosarului penal, acceptînd probele, în principiu a dat o apreciere și cererii de excludere a probelor înaintată de avocatul E. Digore, și în situația în care apelul inculpatului a fost respins ca nefondat (*el mai fiind declarat și peste termen*), inculpatul fiind condamnat, se prezumă că o atare cerere a fost respinsă. Faptul că instanța de apel a respins prin soluția adoptată apelul avocatului în numele inculpatului, iar nu a-l inculpatului se

consideră o eroare materială deoarece pe prima pagină a apelului este indicat și numele avocatului, această eroare nu poate duce la casarea soluției.

Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f. d. 148-168, vol. V) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate, verificate și examinate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, inclusiv fiind interogați inculpatul și părțile vătămate pe viu în instanța de apel, adică probele decisive puse la baza condamnării au fost examinate în direct.

7.4. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează (nu au fost stabilite) și agravează răspunderea, (anterior a fost condamnat), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, însă nu a aplicat prevederile art. 82, 34 Cod penal, care în prezent nefiind contestate de partea acuzării nu mai au efecte juridice.

După cum rezultă din textul recursului, recurentul în afara stării de fapt nu este de acord și cu stabilirea pedepsei aplicate inculpatului, sub aspect că critică decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei cu referire la aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal.

În acest aspect, instanța de apel corect a ținut cont că fapta infracțională a avut loc la 14 august 2008, fapt confirmat prin toate probele din dosar, iar în unele acte procesuale a fost strecurată o eroare materială evidentă, fiind indicată data de „14 august 2009”, care nu coincide nici cu data din ordonanța de începere a urmăririi penale (vol. I, f.d. 1) și nu poate fi considerată ca eroare de drept. Astfel, fiind-că pentru prima infracțiune inculpatul a fost condamnat la 05 mai 2004, iar a doua infracțiune a fost săvârșită la 14 august 2008, în termenul de probă de 5 ani, rezultă că corect sunt aplicate prevederile art. 85 Cod penal, și instanța de apel nu a extins limitele învinuirii, dar nu a aplicat regulile prevăzute de art. 82 Cod penal, la stabilirea pedepsei, ce este evident în favoarea părții apărării

7.5. Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiat și argumentul recurentului în ce privește încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

În acest context, se invocă că nici recurentul, nici inculpatul, nu a contestat la faza urmăririi penale ordonanța de punere sub învinuire din 04.03.2010 (f.d. 234-235), în sensul încălcării prevederilor art. 63 Cod de procedură penală, dar invocă aceste motive abia la etapa recursului ordinar, prin urmare se prezumă că inculpatul și apărătorul său au fost de acord cu situația procedurală creată la faza de urmărire penală, și reieșind din prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, au pierdut dreptul să conteste aceste circumstanțe în instanțele de judecată.

7.6. Referindu-se la celelalte motive, invocate în recursul ordinar de recurent, descrise în pct. 5 al acestei decizii, Colegiul penal nu le consideră relevante și ele

urmează a fi respinse din motivele expuse supra , reieșind din faptul că există un cumul de probe legal administrate și examinate în direct de instanța de apel, care incontestabil confirmă vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar pedeapsa aplicată se încadrează în limitele legii penale.

7.7. Pentru aceste motive, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că nu s-au confirmat nici unul din temeiurile invocate, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de avocatul Eduard Digore în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Digore Eduard în numele inculpatului Comello Chiozzotto Marcos Claudio împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Comello Chiozzotto Marcos Claudio**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie